

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 596887/8

בבית הדין הרבני האזורי טבריה

לפני כבוד הדיינים:

הרב חיים בזק — אב"ד, הרב שלמה שושן, הרב ינון בוארון

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד מרדכי כהן ניסן)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד מאירה אזרד)

הנידון: חיוב גט וכתובה בשל קשר עם אישה נוספת

פסק דין

הצדדים היו בדיון בתביעת האישה לגירושין. תחילת ההליכים בין הצדדים, בתביעת גירושין שהגיש הבעל. האישה הסכימה להתגרש, אך תבעה את כתובתה. בהחלטת בית הדין שניתנה ביום י"א באדר ב' התשע"ו (21.3.2016), נקבע כי הבעל מחויב בגירושין ובתשלום הכתובה, בשל הרקע שפורט באותה החלטה. מכיוון שהתביעה לגירושין יצאה מאת הבעל, לא ניתנה החלטה אופרטיבית לחיוב גירושין, והצדדים הוזמנו לגט, בהנחה שהבעל מעוניין בגירושין ואין צורך לחייבו בכך. לאחר שהתברר כי הבעל חזר בו מתביעתו והודיע כי לא ייתן את הגט מכיוון שהוא מעוניין בשלום בית, האישה הגישה תביעה נגדית והדיון האחרון התקיים בתביעתה. הבעל טען כי הוא חזר בו מרצונו לגירושין וכי הוא מעוניין בשלום בית וניתק את הקשר עם האישה הזרה זה ארבעה חודשים. גם באת כוחו חזרה על טענה זו בתגובתה שהתקבלה לאחר הדיון. לאחר הדיון התקבלה תגובה מטעם באת כוח הבעל ועותק יועבר לאשה. לאחר עיון בחומר שבפנינו קובע בית הדין כי תביעת האישה מתקבלת וכי הבעל מחויב במתן גט לאשתו.

הנימוקים לחיוב הגירושין פורטו כבר בהחלטה הנ"ל שבה נקבע כי הבעל מחויב בגירושין ובכתובה בשל הקשר עם האישה הזרה אשר מכניס אותו להגדרה ההלכתית של רועה זונות. להלן ציטוט מתוך אותה החלטה:

"הצדדים הם זוג נשוי שחי בפירוד מספר שנים. הרקע לפירוד מפורט בהחלטה שניתנה ביום י"ח בטבת התשע"ו (30.12.2015). בהחלטה זו נקבע כי הצדדים יוזמנו לדיון על מנת לבדוק האם יש מקום להורות לאישה לחזור לשלום בית והאם קיימים תנאים לכך שתינתן התראה כלפיה בנושא זה. נקבע כי אם הבעל יוכיח שחזר בו מהקשר שהיה לו עם האישה הזרה המוזכרת באותה החלטה, ויצג בטחונות ראויים שלא ישוב לקשר זה בעתיד, לא יהיה מקום לחייבו בגט עם תשלום הכתובה. בהתאם לכך הצדדים הוזמנו לדיון והשמיעו את טענותיהם. בדיונים הקודמים, הבעל הודה בכך שהיה לו קשר עם האישה הזרה, אך טען שהקשר האישי שלו

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

עמה הפסיק, וכעת הקשר מתקיים רק בהקשר לבן שאותה אישה ילדה לו. האישה טענה כי הקשר עדיין קיים ואף ביקשה לזמן את האישה הזרה לעדות וכן להביא ראיות נוספות. במהלך הדיון האחרון, התברר שהבעל לא ניתק קשר אישות עם אותה אישה והוא אף לא הכחיש אפשרות שהינה מעוברת ממנו שוב, כטענת האישה. התברר על פי הודאתו כי הקשר אכן קיים ועל כן אין כל צורך לזמן את העדויות ולבדוק את הראיות שהביאה האישה לכך. המצב הנתון, כפי שהתברר מתוך הודאת הבעל ומתוך הראיות שהציגה האישה, הוא מצב שבו אין כל חיוב על האישה לחזור לשלום בית עם בעלה. בעל שחי עם אישה אחרת, נכנס בגדר ההלכתי המופיע בסימן קנ"ד ס"א ברמ"א בשם ספר האגודה וז"ל: "מי שהוא רועה זונות ואשתו קובלת עליו, אם יש עדות בדבר שראו אותו עם מנאפים או שהודה, יש אומרין שכופין אותו להוציא".

ומקורו בדברי ספר האגודה (פרק הבא על יבמתו):

"פעם אחת בא מעשה לידי, לאה טוענת על ראובן שהיה רועה זונות והוא כופר, ופסקתי שאם תביא עדים שהוא כן, יוציא ויתן כתובה, איבעית אימא קרא ואיבעית אימא גמרא ואיבעית אימא סברא. קרא דכתיב אם תקח נשים על בנותי, ואיבעית אימא גמרא דאמרין הכא והוא דאפשר בסיפוקיהו ובנדון זה כתיב ורועה זונות יאבד הון, ואיבעית אימא סברא דגרע מכל הני דפרק המדיר".

אמנם בהחלטה הנזכרת החלטנו לזמן את הצדדים ולבדוק אם בשלו התנאים להורות על שלום בית אך לאור מה שהתברר בדיון הנוכחי, נוכחנו כי אין כל מקום לכך.

שהרי באותה החלטה הבאנו ממה שנכתב בפסקי דין רבניים (חלק ט עמוד 69).

"בתשובה תתרכ"א שבתשובות מהר"ם ב"ר ברוך, דפוס פראג, הדנה בין היתר בשאלת חזרה של מורדת, נאמר: אלמא: היכא דהוי אדם מועד ורגיל לעבור, אין די במה שאומר שרוצה לשוב. הכא נמי אשת ר' שלום, אחרי שמרדה ויצאה במרד מביתו זה כמה ימים, ועגנתו, לא מסתייע במה דאמרה: אליו אשוב, אולי תשב ימים אחדים או עשור ואחר תלך. לכן אם תתרחצ האישה להתקשר על פי רבותינו ותעשה ככל הכתוב ומבואר לעיל, הרי טוב. כי איך יבטח בה לב בעלה אי לא בקשר אמיץ, אחרי מרדתה שמרדה בו כמה ימים. ומובאת תשובה זו בתשובות מהר"ם מינין סג"ל סימן ק"ד".

ועיין גם מה שכתבו בפד"ר (יב עמ' 26):

"ואם כי החכם צבי (סימן קלג) מעלה, שמסתבר שבכגון דא צריך התראה, נראה, שאין זה אלא בזנות על דרך מקרה, ולא כן בנידון דידן, שמתמיד באיולתו. וגם אחר שהאישה עזבתו ועברה לבית הוריה – דבר שיכול להחשב כהתראה, ואף יותר מזה, המשיך בדרכו הנלווה, ובמקום לפייס את אשתו, ולהבטיח שלא יחזור על התנהגותו ולהוכיח זאת בפועל, חזר על קיאו, ועוד הצדיק את עצמו בזה, כי על כן שרוי הוא בלי אשה, כאילו עובדא זו שהוא עצמו גרם לה, מאשרת את דרכו להיות שונה בחטא. על פי כל האמור נראה שיש מקום לחייב בגט פיטורין".

לאחר שנוכחנו שאין כל רמז לשינוי בהתנהגותו של הבעל, אלא רק הצהרות בעלמא, שאין מאחוריהן כל ביטוי מעשי, אנו קובעים כי הבעל חייב בגירושין ובכתובה ואין כל צורך בהתראה נוספת. זאת ועוד, הבעל הצהיר בדיון האחרון שאין כל אפשרות לנתק את הקשר עם האישה הזרה, והקשר נחוץ לצורך בנם המשותף. אין ספק כי הקשר הזה עלול להביא לקשר

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אסור נוסף, והמצב הוא מתכון בטוח למתחים וחשדות על רקע שיחות (שיקיים כפי הצהרתו) עם האחרת לגבי בנם המשותף ובכך יהיו כעסים חוזרים ונשנים כשהבעל תמיד יצדיק מעשיו ויאמר שהכול היה בנוגע לבן.

באת כוח הבעל טענה בדיון כי בהחלטה הנ"ל נאמר: "אנו מתרים בבעל כי אם הצדדים יחזרו לשלום בית והוא יכשל שוב בקשר עם אישה זרה, הוא יחויב בגירושין עם תשלום הכתובה". מתוך כך, לדבריה, אין מקום לחייב את הבעל בשל קשריו בעבר, ורק לאחר חזרה לשלום בית הוא יהיה מותרת בהתראה הנ"ל. טענה זו, בטעות יסודה. ההתראה הנ"ל כוונתה הייתה רק לגבי מצב שבו הצדדים יחזרו לשלום בית, אם תינתן החלטה של בית הדין כי יש מקום לשלום בית. בטרם הוחלט עקרונית כי יש מקום לשלום בית, ההתראה טרם חלה, אך חיוב הכתובה במצב הנוכחי הוא מסיבה אחרת, מכיוון שהוחלט שאין מקום להורות לאישה לשוב לניסיון שלום בית, מהנימוקים דלעיל. עד כאן מתוך אותה החלטה.

בית הדין אינו מקבל את טענת הבעל כי הוא ניתק את הקשר עם האישה הזרה ומבקש שלום בית. טענה זו נטענה גם בדיון שהתקיים לפני מתן ההחלטה הנ"ל, ובאותה החלטה נדחתה הטענה כפי שצוטט לעיל. כפי הנראה, הבעל טוען זאת כמהלך טקטי, כדי שלא יתחייב בכתובה. אך לאחר שכבר כמה פעמים טען על ניתוק הקשר והוכח כי לא אמר אמת, אין מקום לקבל את טענתו כעת ועל כן יש לחייבו בגירושין ובתשלום הכתובה.

הצדדים יוזמנו במועד קרוב ביותר לצורך סידור גט. בעניין הכתובה, ביום כ"ד באייר התשע"ה (13.5.2015), ניתנה החלטה כדלהלן:

"ביחס לשאלת ההצמדה לתשלום הכתובה יצוין להחלטה שניתנה בבית דין זה בשבתו בצפת בתיק 619776/6 והתפרסמה בימים אלו באמצעות הנהלת בתי הדין, וכן יצוין כי לאחר הצמדת הכתובה ערכה כ־420,000 שקל. בנסיבות אלו עלינו להתמקד בשאלת הזכאות לתשלום הכתובה בנסיבות הנוכחיות, וכן לבחון האם קיימים קיזוז בזכויות ממון המתקבלות אצל האישה מכוח החוק, זכויות שאינן חלק מרכוש האישה לולי החוק."

עד כאן מתוך אותה החלטה.

כאמור לעיל, בהחלטת בית הדין שניתנה ביום י"א באדר ב' התשע"ו (21.3.2016), נקבע כי הבעל מחויב בכתובה, ועל כן, לאחר סידור הגט, יינתן פסק דין ביצועי לתשלום הכתובה. עם זאת, מאחר שהדיון בזכויות הממון שתובעת האישה טרם הסתיים, אי אפשר לבחון את נושא הקיזוז מזכויות הממון הנזכר. נושא זה ייבחן לאחר סיום הדיונים בהליכי תביעות הרכוש, והאישה תתבקש להפקיד ערבות לכך שהיא תחזיר לבעל כל סכום שיתקבל בדיון הרכושי, שבית הדין יקבע שיש לקזוז מזכויות הממון שתקבל על פי החוק.

גם אם הבעל יסרב לתת את הגט, לאחר המועד שייקבע לשם כך, יינתן פסק דין כאמור, לגביית הכתובה, וזאת בהתאם לדברי הרמ"א בשולחן ערוך (אבן העזר סימן קנד סעיף כא):

"[...] ובכל מקום דאיכא פלוגתא אם כופין או לא, אף על גב דאין כופין לגרש, מכל מקום כופין אותו ליתן כתובה מיד."

ההחלטה מותרת לפרסום לאחר השמטת פרטי הזיהוי של הצדדים.

ניתן ביום ד' באלול התשע"ו (7.9.2016).

הרב חיים בזק – אב"ד   הרב שלמה שושן   הרב ינון בוארון